

مقایسه درمان دو ماهه با کوتريموکسازول + ریفامپین و داکسی سایکلین + ریفامپین در درمان بروسلوز

محمد رضا حسن جانی روشن*

دانشگاه علوم پزشکی بابل، بیمارستان بحیی نژاد، بخش عفوونی

خلاصه

سابقه و هدف: درمان بروسلوز یک مشکل عده‌پزشکی است و رژیم‌های متداول با طول مدت درمان شش هفته‌ای با عود زیاد همراه است. چون این بیماری در کشور ما شایع است، این مطالعه جهت مقایسه اثرات درمانی دو ماهه با دو رژیم درمانی متداول انجام شده است.

مواد و روش‌ها: این مطالعه به روش کارآزمایی بالینی در بیماران مبتلا به بروسلوز از فروردین ۱۳۷۷ تا شهریور ۱۳۷۹ در بیمارستان بحیی نژاد بابل انجام شد. به بیماران به طور تصادفی یکی از دو رژیم درمانی [کوتريموکسازول + ریفامپین (رژیم یک) و داکسی سایکلین + ریفامپین (رژیم دو)] تجویز گردید و کلیه بیماران نیز به مدت ۱۲ ماه، بعد از خاتمه درمان نیز پیگیری شدند. برای مقایسه علائم بالینی و اختلاف عود با دو رژیم درمانی از تست کای دو استفاده شد.

یافته‌ها: ۶۶ بیمار با میانگین سنی $۱۳/۷ \pm ۳/۱$ و ۶۳ بیمار با میانگین سنی $۱۵/۴ \pm ۳/۶$ سال به ترتیب تحت درمان با رژیم درمانی یک و دو قرار گرفتند که به ترتیب ۷ مورد (۱۰٪) و ۱۶ مورد (۲۵٪) عود دیده شد. رژیم درمانی یک، در مقایسه با رژیم درمانی دو، شانس خطر عود را $۲/۳$ برابر کاهش داد ($P=0.028$). از ۲۳ مورد عود ۱۳ نفر زن و ۱۰ نفر مرد بودند.

نتیجه گیری: این بررسی نشان می‌دهد که کوتريموکسازول + ریفامپین در مقایسه با داکسی سایکلین + ریفامپین رژیم ارجح است. پیگیری بیماران بعد از خاتمه درمانی تا یک سال جهت مشخص نمودن عود ضروری است.

واژه‌های کلیدی: بروسلوز، رژیم‌های درمانی، عود، درمان طولانی مدت، کوتريموکسازول + ریفامپین، داکسی سایکلین + ریفامپین

بروسلوز کائیس انسان را آلووده می‌کنند که شدت بیماری زایی بروسلوز ملی تنیسیس از بقیه گونه‌های آن بیشتر است و این گونه نیز در ایران شایع است [۱، ۲، ۳]. با گذشت نزدیک به نیم قرن از کشف آنتی‌بیوتیک‌های موثر در بروسلوز، هنوز درمان این بیماری یک مشکل عمده در جهان است و رژیم‌های درمانی پیشنهاد شده و طول مدت درمان نیز در طی دهه‌های گذشته همواره در حال تغییر بوده است. در سال ۱۹۸۶ سازمان بهداشت

مقدمه

بروسلوز بیماری مشترک بین انسان و دام است و انسان در اثر تماس با دام و یا مصرف فرآورده‌های دامی آلووده، گرفتار می‌شود [۲، ۳]. سالانه حدود ۵۰۰/۰۰۰ موارد بروسلوز در دنیا گزارش می‌شود که این میزان تقریباً ۰.۵ موارد حقیقی آن است [۴]. بیماری در انسان می‌تواند هر عضوی را گرفتار نماید. چهار گونه از بروسلوز شامل ملی تنیسیس، بروسلوا آبورتوس، بروسلوا سوئیس و

یک دز روزانه صبح ناشتا، کوتیریموکسازول (شرکت تهران دارو) با دز 8 mg/kg براساس تری متواپریم در دو دز منقسم روزانه تجویز گردید. درمان به مواردی اطلاق شد که کلیه علائم بالینی بعد از خاتمه درمان برطرف می‌شد و عیار تست رایت و (2 mercapto ethanol) 2ME^2 کاهاش می‌یافتد. عود به مواردی اطلاق شد که علیرغم بقیه‌ی کامل، علائم بالینی مجدداً ظاهر شده و عیار تست رایت و 2ME^2 بدون تغییر می‌ماند و یا حالت افزایش یابنده داشت. برای هر بیمار پرونده تشکیل شد و متغیرهای مربوط به سن، جنس، علائم بالینی، نوع رژیم درمانی و تاریخ عود ثبت گردید.

آنالیز آماری. داده‌ها با نرم‌افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای مقایسه علائم بالینی و اختلاف عود با دو رژیم درمانی فوق از تست χ^2 استفاده شد.

نتایج

در طی مطالعه با رژیم درمانی یک، ۴ نفر و با رژیم درمانی دو، ۷ نفر در مراجعات بعدی شرکت نکرده و از مطالعه حذف شدند. با رژیم درمانی یک، ۶۶ بیمار با میانگین سنی $۳۱/۶ \pm ۱۳/۷$ سال و با رژیم درمانی دو، ۶۳ بیمار با میانگین سنی $۳۶ \pm ۱۵/۴$ سال در مطالعه شرکت نمودند. توزیع علائم بالینی در دو گروه تحت درمان تقریباً یکسان بوده است. $P < 0.05$ (جدول ۱).

با رژیم درمانی یک، هفت مورد (10%) و با رژیم درمانی دو، ۱۶ مورد ($25/3\%$) عود دیده شد. آزمون χ^2 اختلاف معنی‌داری را در میزان عود با دو رژیم درمانی فوق الذکر نشان داد $P = 0.028$. تجویز کوتیریموکسازول + ریفارامپین در مقایسه با داکسی‌سایکلین + ریفارامپین $RR = 2/3$. در $2/3$ بار تسبیت خطر عود را کاهش داد ($RR = 2/3$). در ۱۴ نفر (61%) عود در ۶ ماهه اول بعد از خاتمه درمان اتفاق افتاد. (جدول ۲). در کل، ۲۳ مورد عود دیده شد که ۱۳ نفر زن و ۱۰ نفر مرد بودند.

جهانی ترکیب داکسی‌سایکلین و ریفارامپین را به مدت شش هفته درمان انتخابی معرفی کرد که این رژیم درمانی در بررسی‌های مختلف همراه با شکست درمانی و عود بوده است [۲، ۵، ۶]. اکنون نیز رژیم‌های درمانی و طول مدت درمان نیز در مراجع مختلف پزشکی متفاوت است [۲، ۳]. چون بروسلوز در کشور ما شایع است این مطالعه به منظور مقایسه اثر دو ماهه با دو رژیم درمانی متداول در با بل انجام شده است.

مواد و روش‌ها

نوع و افراد مورد مطالعه. این مطالعه به روش کارآزمایی بالینی و به منظور مقایسه اثرات درمانی دوماهه با کوتیریموکسازول + ریفارامپین (رژیم درمانی ۱) و داکسی‌سایکلین + ریفارامپین (رژیم درمانی ۲) در بیماران مبتلا به بروسلوز از فروردین ۷۷ تا شهریور ۷۹ در با بل انجام گرفت. اندازه نمونه برای تعیین اختلاف عود با دو رژیم درمانی فوق الذکر با سطح اطمینان ۹۵٪ و با توان آزمون ۸۰٪ برای هر گروه ۶۰ نفر تعیین گردید و برای بالا بردن دقت مطالعه از هر گروه ۷۰ نفر تعیین نمودیم.

روش کار. تشخیص بیماری با تست سرولوژیکی $\frac{1}{160} \geq \text{رایت} \geq \frac{1}{80}$ مراکپتواتانول همراه با علائم بالینی مشتبه داده شد. بیمارانی که دچار آندوکاردیت، متنتزیت و اسپوندیلیت بروسلایی بوده و نیز خانم‌های حامله و کودکان کمتر از ۱۱ سال از مطالعه حذف شدند. به بیماران قبل از شروع درمان توضیحات لازم در رابطه با بیماری و عوارض داروها داده شد و به آنان توصیه گردید در طی درمان هر ماه و بعد از خاتمه درمان هر سه ماه یک بار جهت معاينه و انجام آزمایش‌ها مراجعه نمایند. داکسی‌سایکلین (شرکت رازک) با دز 5 mg/kg در دو دز منقسم روزانه، ریفارامپین (شرکت الحاوی) با دز 10 mg/kg ۱۰ حداکثر تا ۹۰۰ میلی گرم در

جدول ۱. توزیع فراوانی علائم بالینی و جنس بیماران قبل از درمان با دو رژیم درمانی مورده مطالعه

PValue	رژیم درمانی ۲		رژیم درمانی ۱		متغیرها
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
NS	۶۱/۹	۳۹	۵۷/۶	۳۸	مرد
	۳۸/۱	۲۴	۴۲/۴	۲۸	جنس زن
NS	۳۸/۱	۲۴	۴۲/۴	۲۸	آرتراژی
NS	۶/۳	۴	۱۳/۶	۹	آرتربیت مفاصل محیطی
NS	۱۴/۳	۹	۲۱/۲	۱۴	ساکرواژیتی
NS	۴/۸	۳	۷/۸	۵	اسپلنتومگالی
NS	۳/۲	۲	۴/۵	۳	اورکیت
NS	۲۶/۹	۱۷	۲۲/۷	۱۵	تب
NS	۹۲	۵۸	۷۸/۸	۵۲	عرق ریزی
NS	۱۱/۱	۷	۱۵/۲	۱۰	کاهش وزن

NS = معنی دار نیست.

جدول ۲. زمان ایجاد عود بعد از درمان با دو رژیم درمانی تحت بررسی

درصد	جمع	رژیم درمانی دو		رژیم درمانی یک		زمان ایجاد عود (ماه)
		درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۳۴/۸	۸	۳۱/۳	۵	۴۲/۸	۳	۰-۳
۲۶/۱	۶	۲۵	۴	۲۸/۶	۲	۴-۶
۳۰/۴	۷	۳۷/۵	۶	۱۴/۳	۱	۷-۹
۸/۷	۲	۶/۲	۱	۱۴/۳	۱	۱۰-۱۲
۱۰۰	۲۳	۱۰۰	۱۶	۱۰۰	۷	جمع

رژیم‌های درمانی دو دارویی نیز با طول مدت درمانی شش هفته و کمتر از آن نیز همراه با عود زیادند به طوری که باداکسی سایکلین و ریفامپین به مدت شش هفته میزان عود را بین ۴/۲ تا ۳۹ درصد گزارش نمودند [۱۰، ۹، ۷]. با کوتريموکسازول و ریفامپین به مدت شش هفته اکثر گزارشات در نوشتگات پژوهشی مربوط به کودکان مبتلا به بروسلوز است به طوری که Khuri در سال ۱۹۹۳ و Lubani در سال ۱۹۸۹ و Gottesman و همکارانش در سال ۱۹۹۶ میزان عود با این رژیم درمانی

بحث

درمان بروسلوز در تمام موارد بالینی آن درمان دارویی است مگر در آبse لوکالیزه به خصوص در نخاع و آندوکاردیت بروسلایی که درمان دارویی و جراحی دارد. چون میکروب در داخل ماکروفازها و سایر سلول‌های سیستم رتیکولوآندوتیال جایگزین می‌گردد انتخاب داروها باید براساس نفوذ آنها در داخل سلول‌ها باشد و اکثراً دو دارویی است [۷، ۳، ۲] رژیم‌های درمانی تک دارویی به علت عود بالا مصرف نمی‌شوند [۸، ۷].

و ریفامپین میزان عود را $2/3$ برابر کاهش می‌دهد. بنابراین می‌تواند رژیم ارجح در مقایسه با داکسی‌سایکلین و ریفامپین باشد. پی‌گیری بیماران بعد از خاتمه درمان در مطالعه ما نشان داد که بیش از 61% موارد عود در طی ۶ ماه بعد از خاتمه درمان اتفاق افتاد. مطالعه دیگران نیز اکثر موارد عود را در طی شش ماه بعد از خاتمه درمان ذکر نمودند [۱۴,۷].

بنابراین چون اکثر موارد عود در بیماران مبتلا به بروسلوز ناشی از بروسلا ملی‌تنسیس ایجاد می‌شود و چون این سوش نیز در جامعه ما شایع است، پی‌گیری بیماران بعد از خاتمه درمان حداقل تا ۱۲ ماه ضروری است. مطالعه بیشتر با رژیم‌های درمانی مختلف با طول مدت دو ماهه لازم است تا رژیم درمانی که همراه با عود کمتر باشد انتخاب شود.

تقدیر و تشکر

از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه، از پرسنل محترم بخش عفوونی و مدیریت آزمایشگاه رازی بابل و آقای دکتر حاجی احمدی دکترای آمار حیاتی به خاطر همکاری در این پژوهش قدردانی می‌شود.

منابع

- [۱] ذوقی، ا.، عبادی، ع. و ثمر، گ. شناسایی سویه‌های بروسلوز در ایران. مجله بیماری‌های عفوونی و گرم‌سیری ایران بهار ۷۵، سال اول شماره ۱، ص. ۳۷-۴۱.
- [۲] Mandell, G.L., Bennett, J.E., and Dolin, R., Principles and practice of infectious diseases, 5th Edition. Churchill Livingstone, New York, 2000, pp:2386-2391.
- [۳] Fauci, A.S., Braunwald, E., Isselbacher, K.H., Wilson, J.D., Martin, J.B., Kasper, D.L., Hauser, S.L., and Longo, D.L., Harrison's principles of internal Medicine, 14th Edition, McGraw-Hill, New York, 1998,

را به مدت شش هفته به ترتیب ۳ و ۴ و ۱۴ درصد گزارش نمودند [۱۱، ۱۲، ۱۳]. در یک مطالعه با کوتربیومکسازول + ریفامپین به مدت کمتر از ۶ هفته در بالغین میزان عود را 42% گزارش نمودند [۷]. چون اکثر موارد عود و عقونت مزمن در جریان عقونت با بروسلا ملی‌تنسیس ایجاد می‌شود و با توجه به اینکه این سوش در جامعه ما غالب است [۱۴,۷,۱]، لازم است که این بیماران بیش از ۶ هفته درمان گردند. گزارشات در مورد درمان بیش از ۶ هفته در نوشتگات پزشکی محدود است و اکنون نیز بیشتر کتب مرجع درمان ۶ هفته‌ای را در درمان بروسلوز پیشنهاد می‌نمایند [۱۵,۲].

* در مطالعه ما با داکسی‌سایکلین و ریفامپین به مدت دو ماه 25% عود دیده شد میزان عود با این رژیم درمانی با میزان عود گزارش شده در درمان شش هفته‌ای تقریباً برابر است [۱۰,۹,۷] علت عود زیاد با این رژیم درمانی شاید به علت اولاً سوش بروسلا که در جامعه ما بروسلا ملی‌تنسیس است [۱] و ثانیاً به علت اثرات تداخلی این دو دارو باشد. ثابت شده است که ریفامپین منجر به کاهش سطح پلاسمای داکسی‌سایکلین شده و از اثر ضد بروسلایی آن می‌کاهد [۱۶,۳] در مطالعه ما با کوتربیومکسازول و ریفامپین 10% عود دیده شد مطالعه مشابه با درمان دو ماهه با این رژیم درمانی نیز در نوشتگات پزشکی وجود ندارد گرچه Lubani و همکارانش در سال ۱۹۸۹ در کودکان مبتلا به بروسلوز با درمان بیش از ۶ هفته با این رژیم درمانی هیچ مورد عود مشاهده نکردند [۱۲]. انتخاب رژیم درمانی مناسب و طول مدت درمانی کافی مهم ترین اصل در درمان بروسلوز و جلوگیری از عود است گرچه فاکتورهایی مانند فارماکوکنیتیک، تغییرات غلظت آنتی‌بیوتیک‌ها در داخل سلول‌ها، و قدرت ماکروفازها برای از بین بردن باکتری‌ها نیز در جلوگیری از عود بیماری موثر می‌باشند [۱۴,۷].

مقایسه این رژیم درمانی با رژیم درمانی داکسی‌سایکلین و ریفامپین نشان داد که تجویز کوتربیومکسازول و ریفامپین در مقایسه با داکسی‌سایکلین

- Rifampicine and Doxycycline versus streptomycin and Doxycycline in human brucellosis, Med. Clin. Barc., 17 (1991) 649-653.
- [11] Khuri Bulos, N.A., Daoud, A.H. and, Azab, S.M., Treatment of childhood brucellosis, J. Pediatr. Infect. Dis., 12 (1993) 377-381.
- [12] Lubani, M.M., Dudin, K.I., Sharda, D.C., Ndhar, D.S., Araj, G.F., Hafez, H.A., Al-Saleh, Q.A., Helin, I. and Salhi, M.M., A multicenter therapeutic study of 1100 children with brucellosis, J. Pediatr. Infect. Dis., 8 (1989) 75-78.
- [13] Gottesman, G., Vanunu, D., Maagan, M.C., Lang, R., Uziel, Y., Sagi, H. and Wolach, B., Childhood brucellosis in Israel, J. Pediatr. Infect. Dis., 15 (1996) 610-615.
- [14] Ariza, J., Corredoira, J., Pallares, R., Viladrich, P.F., Rufi, G., Pujol, M. and Gudiol, F., Characteristics and risk factors for relapse of brucellosis in human, Clin. Infect. Dis., 25 (1995) 1241-1249.
- [15] Bennett J.C., Plum, F., Cecil Textbook of medicine, 20th Edition, W.B. Saunders Co, 1995, p.1678.
- [16] Colmenero, J.D., Fernandez- Gallardo, L.C., Agundez, J.A., Sedeno, J., Benitez, J. and Valverde, E., Possible implications of Doxycycline + Rifampin interaction for treatment of brucellosis, Antimicrob. Agent Chemother., 38 (1994) 2798- 2802.
- pp.969-671.
- [4] Baldi, P.C., Miguels, E., Eossati, C.A., and wallach, J.C., Serological follow up to human brucellosis by measuring IgG antibodies to Lipopolysaccharide and cytoplasmic proteins of brucella species, Clin. Infect. Dis., 22 (1996) 446-455.
- [5] Bertrand, A., Antibiotic treatment of brucellosis, Presse Med., 25 (1994) 1128-1131.
- [6] Solera, J., Espinosa, A., Geijo, P., Alfaro, E.M., Saez, L., Sepulveda, M.A., and Ruiz*, R., Treatment of human brucellosis with Netilmicin and Doxycycline, Clin. Infect. Dis., 22 (1996) 441-445.
- [7] Montejo, J.M., Alberto, I., Zarate, P.G., Alvarez, A., Alonso, J., Canovas, A. and Aguirre, C., Open randomized therapeutic trial of six antimicrobial regimens in the treatment of human brucellosis, Clin. Infect. Dis., 16 (1993) 671-676.
- [8] Rajapkse, C.N., Osteoarticular brucellosis, Clin. Rheumatol., 9 (1995) 161-77.
- [9] Ariza, J., Gudiol, F., Pallares, R., Viladrich, P.F., Rufi, G., Gorredoira, J. and Miravitles, M.R., Treatment of human brucellosis with Doxycycline plus Rifampine or Doxycycline plus streptomycine, Ann. Intern. Med., 117 (1992) 25-30.
- [10] Solera, J., Medrano, F., Rodriguez, M., Geijo, P. and Paulino, J., A comparative therapeutic and multicenter trial of

Comparison of the efficacy of two months of treatment with Co-trimoxasol + Rifampine versus Doxycycline + Rifampine in brucellosis

M.R. Hassanjani Roshan*(M.D)

Dept. of Infectious Diseases, Yahyanejad Hospital, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

Introduction. Treatment of brucellosis is a medical problem, and regimens of treatment with duration of six weeks have significant relapse. This disease is prevalent in our country. The aim of this study was to compare the efficacy of two months of treatment with two different regimens.

Materials and Methods. From April 1998 to September 2000, this interventional study was performed on patient with brucellosis in Yahyanejad hospital in Babol. One of these 2 regimens [Co-Trimoxasol + Rifampine (Regimen I) and Doxycycline + Rifampine (Regimen II)] was randomly prescribed and all cases were followed for 12 months. After treatment, clinical manifestations and relapses with 2 regimens were examined by Chi-Square test.

Results. 66 cases with mean age 31.6 ± 13.7 years and 63 cases with mean age 36 ± 15.4 years were treated by regimen I and II and relapse rate was 10% and 25.3% respectively. In comparison to regimen II, regimen I reduced relapse rate 2.3 folds ($P = 0.028$). From 23 cases of relapse, 13 cases were female and 10 cases were male and 61% of relapse cases were occurred within six months after treatment.

Conclusion. This study showed that Co-trimoxasol + Rifampine compared with Doxycycline + Rifampine is a preferred regimen. Follow up for one year is necessary following treatment according to find out relapsing cases.

Key words: Brucellosis; Treatment Regimen; Relapse; Therapy Duration, Cotrimoxasol + Rifampine; Doxycycline + Rifampine

* Fax: 0111-2225035 Tel: 0111-2223594-7